

Pravdu má jenom bouchačka...

MARCEL NOVÝ

Na světě jsou asi tři nebo čtyři Mistři Modeláři, schopní vytvořit na modelu dokonalý povrch štětcem, ale většina z nás si neumí svého koníčka představit bez stříkací pistole (nezlobte se, ale výraz „érb-raš“, tak oblíbený u velkých kluků, mi nějak nesedí). Doba, kdy jsme byli odkázáni na ruské Aerografy, je dávno pryč, nabídka je naštěstí široká a spíš je problém dobře si vybrat. Proto také vznikly následující řádky a fotografie. Především, že nejsem špičkový nebo profesionální uživatel, pat-

řím zkrátka k většině. Stříkací pistole, Aerograf z burzy za dvě stovky, se stala součástí mého koníčka roku 1988, následovala Tamiya „Šicí stroj“ Spraywork, několik Azteků a nyní Triplex.

Oslovil jsem několik firem i soukromých osob a požádal je o zapůjčení různých typů pistolí. Zkoušel jsem je s kompresorem Sintec 46; jako „referenční“ jsem použil tmavě modrou akrylátovou barvu Tamiya (ředidlo Tamiya) a černozelenou syntetickou Humbrol (ředidlo S6001). Obě barvy měly pro stříkání konzistenci plnotučného mléka (málem jsem

napsal i značku, ale včas mi došlo, že za to nic nemám) a tlak vzduchu nepřekročil 1 bar (15 PSI pro milovníky imperiálního systému). K testování jsem si připravil polystyrénové tabulky nastříkané tenkou vrstvou matné bílé akrylátové barvy Tamiya.

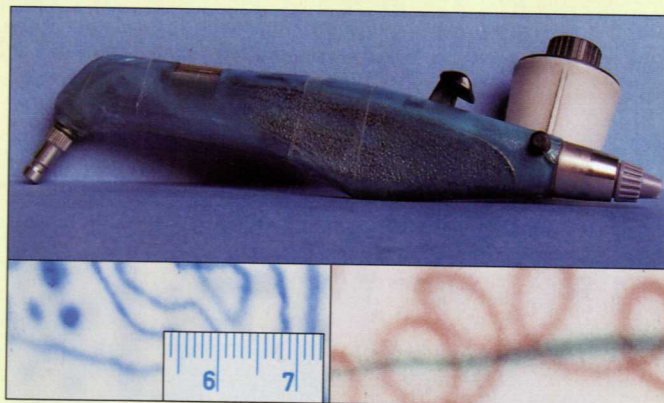
Podotýkám, že přehazování jednotlivých typů se na dosažených výsledcích nepochybně projevilo negativně a času bylo málo – při delším testování by u většiny pistolí byl výsledek lepší. Dost řečí, zde jsou postřehy, pěkně podle abecedy:

Aztek A470

Plastová dvojčinná pistole s unikátním systémem výměnných trysek. Tuhle věc si buď zamilujete, nebo ji nenávidíte. Nápad firmy Testors je revoluční a poměrně dobrý, ale zájemci doporučuji celokovový model A480 nebo A477. Trysky mají různý tvar a barvu podle průměru a určení – jiné jsou na akryláty, jiné na syntetiku, některé na obojí.

Klady: skvěle se drží v ruce a ovládání je jednoduché, čistí se jenom tryska, třeba vhozením do nádobky s ověřenou kapalinou (čistič firmy Vallejo, odváží se nebojí acetonu), nádobka na barvu se dá upevnit na pravou i levou stranu

Zápory: plastové tělo lze snadno zničit a cena je v našich podmínkách poměrně vysoká. Mně osobně se s Aztekem moc nedařilo, ale problém je spíš v rukách.

Aztek ?

Plastová jednočinná pistole s výměnnými tryskami. Pravděpodobně se už nevyrábí a nedoporučil bych ji asi nikomu. Ne, že by nefungovala, ale nevyplatí se.

Klady: jednoduché a rychlé čištění jako u všech Azteků, prodávala se s instruktážní videokazetou

Zápory: drahá, tenkou čáru a skvrnky z ní nedostanete, regulace spočívá v mechanickém přiškrtnutí hadičky uvnitř – hadičku prodřete tak za čtvrt roku a celou pistolí můžete vyhodit

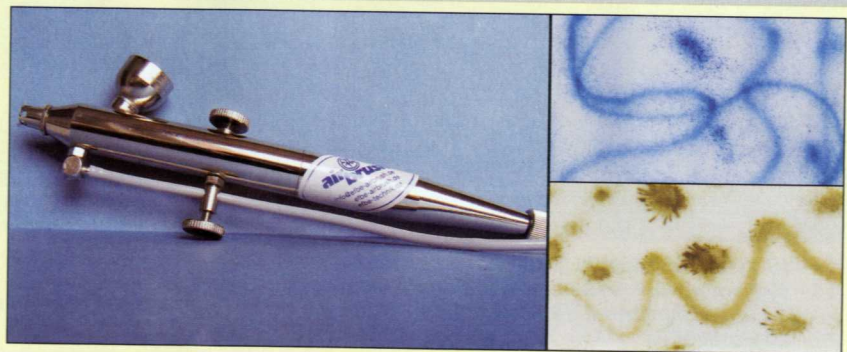

Efbe Basic

Celokovová jednočinná pistole s tryskou 0,3 mm a plněním shora. Šroubem na spodní části těla lze přiškrtnout proud vzduchu, zadní stavěcí šroub ovlivňuje maximální přísun barvy.

Klady: celkové kvalitní zpracování, možnost regulace vzduchu (ocení ti, kterým to neumožňuje kompresor)

Zápory: vyšší hmotnost, spoušť se hůř ovládá, vhodná pouze pro větší plochy, komplikovanější sestavování po čištění, vzhledem k omezeným možnostem poměrně vysoká cena

Efbe Artis 1

Celokovová dvojčinná pistole s tryskou 0,3 mm a plněním shora, z mé strany láska na první postřik.

Klady: kvalitní zpracování, perfektně vyvážená, umožňuje stříkání tenkých čar a drobných skvrnek, snadné čištění i následné sestavení

Zápory: ocenil bych nádobku na barvu větší než 2 cm³, vyhovoval by mi okraj nádobky jako u Iwaty, jinak mě fakt nic nenapadá

